

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 31/17

Luxemburg, 15 maart 2017

Arrest in zaak C-536/15

Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV en Vodafone Libertel BV / Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

De toestemming van een telefoonabonnee voor publicatie van zijn gegevens dekt tevens het gebruik van die gegevens in een andere lidstaat

Door het in grote mate geharmoniseerde regelgevingskader kan de naleving van de voorschriften op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens van abonnees in de gehele Unie op dezelfde wijze worden gewaarborgd

De Belgische vennootschap European Directory Assistance (EDA) biedt telefooninlichtingendiensten en telefoongidsen aan vanuit het Belgische grondgebied. Zij heeft de ondernemingen die telefoonnummers toekennen aan abonnees in Nederland (te weten Tele2, Ziggo en Vodafone Libertel) verzocht haar hun abonneegegevens beschikbaar te stellen, waarbij zij zich beriep op een verplichting in de Nederlandse wettelijke regeling, die zelf een omzetting van de Europese richtlijn betreffende de „universele dienst” vormt¹. Daar die ondernemingen van mening waren dat zij niet gehouden waren de betrokken gegevens aan een in een andere lidstaat gevestigde onderneming te verstrekken, hebben zij geweigerd de gevraagde gegevens te verstrekken.

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven, waaraan het geschil is voorgelegd, heeft het Hof van Justitie prejudiciële vragen gesteld. Naast de vraag of een onderneming gehouden is haar abonneegegevens beschikbaar te stellen aan een in een andere lidstaat gevestigde aanbieder van telefooninlichtingendiensten en telefoongidsen, wenst deze rechter, indien die vraag bevestigend wordt beantwoord, te vernemen of de abonnees de keuze moet worden gelaten om naargelang van het land waarin de onderneming die om deze gegevens vraagt, haar diensten aanbiedt, al dan niet hun toestemming te geven. In dit verband vraagt de Nederlandse rechter hoe de eerbiediging van het non-discriminatiebeginsel en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen elkaar moeten worden afgewogen.

In zijn arrest van heden stelt het Hof in antwoord op de eerste vraag vast dat de **universeledienstrichtlijn mede ziet op alle verzoeken van een onderneming die is gevestigd in een andere lidstaat dan die waarin de ondernemingen zijn gevestigd die telefoonnummers aan abonnees toekennen.**

Uit de bewoordingen van het relevante artikel² van de richtlijn blijkt immers reeds dat dit ziet op alle redelijke verzoeken tot beschikbaarstelling ten behoeve van het verstrekken van openbare telefooninlichtingendiensten en telefoongidsen. Voorts moet het beschikbaar stellen volgens dat artikel op niet-discriminerende voorwaarden geschieden.

Dit artikel maakt dus geen onderscheid naargelang het verzoek is gedaan door een onderneming die is gevestigd in dezelfde lidstaat als die waarin de onderneming is gevestigd

¹ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB 2002, L 108, blz. 51), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 (PB 2009, L 337, blz. 11).

² Artikel 25, lid 2 van de richtlijn.

tot wie dat verzoek is gericht, dan wel in een andere lidstaat. Dat geen onderscheid wordt gemaakt, is in overeenstemming met het doel van de richtlijn, die met name beoogt ervoor te zorgen dat door middel van daadwerkelijke mededinging en keuzevrijheid in de gehele Unie diensten van hoge kwaliteit algemeen beschikbaar zijn.

Voorts zou de weigering om de abonneegegevens beschikbaar te stellen aan de verzoekers louter omdat deze in een andere lidstaat zijn gevestigd, onverenigbaar zijn met het beginsel van non-discriminatie.

Wat de vraag betreft of de abonnees al dan niet de keuze moet worden gelaten om naargelang van het land waarin de onderneming die om de gegevens verzoekt, haar diensten aanbiedt, verwijst het Hof naar zijn eerdere rechtspraak³. Wanneer een abonnee door de onderneming die hem een telefoonnummer heeft toegekend, op de hoogte is gebracht van het feit dat zijn persoonsgegevens aan een derde onderneming kunnen worden doorgegeven om in een openbare telefoongids te worden gepubliceerd, en deze abonnee in deze publicatie heeft toegestemd, hoeft hij niet opnieuw toestemming te geven voor het doorgeven van diezelfde gegevens aan een andere onderneming, indien wordt gewaarborgd dat de betrokken gegevens niet voor andere doeleinden zullen worden gebruikt dan die waarvoor zij met het oog op de eerste publicatie ervan zijn verzameld.

In die omstandigheden **doet het doorgeven van diezelfde gegevens aan een andere onderneming die een openbare telefoongids wil publiceren, zonder dat deze abonnee daarvoor een nieuwe toestemming heeft gegeven, immers geen afbreuk aan de kern van het recht op bescherming van persoonsgegevens**, zoals erkend in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Bovendien stelt het Hof vast dat, ongeacht haar vestigingsplaats in de Unie, de onderneming die openbare telefooninlichtingendiensten en telefoongidsen aanbiedt, actief is binnen een regelgevingskader dat in grote mate is geharmoniseerd, zodat de naleving van de voorschriften op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens van abonnees in de gehele Unie op dezelfde wijze kan worden gewaarborgd.

Bijgevolg **mag de onderneming die telefoonnummers aan abonnees toekent, dus het tot de abonnee gerichte verzoek om toestemming niet aldus formuleren dat in deze toestemming wordt gedifferentieerd naargelang van de lidstaat** waaraan de hem betreffende gegevens kunnen worden doorgegeven.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

³ Arrest Hof van 5 mei 2011, *Deutsche Telekom* (C-543/09).